

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupený Mgr. Terezou Ječnou, advokátkou se sídlem Štefánikova 1347, Mladá Boleslav, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2020, č. j. RN-850 220 1070-42091-HV, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2021, č. j. 46 Ad 23/2020-60,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Tereze Ječné, advokátce, **se přiznává** odměna ve výši 1573 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobci byl odebrán vdovecký důchod, protože podle žalované netrpěl invaliditou třetího stupně, která je jednou z podmínek nároku na vdovecký důchod po uplynutí jednoho roku od úmrtí manželky.

[2] Žalovaná v záhlaví uvedeném rozhodnutí zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2020, č. j. R-18.6.2020-425/850 220 1070, kterým byl žalobci ode dne 22. 7. 2020 odňat vdovecký důchod. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, o které Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem rozhodl tak, že ji zamítl. Krajský soud dospěl k závěru, že zdravotní stav žalobce byl dostatečně vyhodnocen posudky posudkové komise. Posudky naplňují požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Protože nemá postižení třetího stupně, nemá již nárok na vdovecký důchod.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů vymezených v § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel namítá, že krajský soud v rozporu se zákonem zamítl jeho důkazní návrhy, konkrétně výslech pečovatelky. Doplnující posudek posudkové komise byl také vypracován bez vyšetření stěžovatele. Posudková komise nezohlednila fyzické ani psychické obtíže stěžovatele. Hodnocení krajského soudu o schopnosti stěžovatele vykonávat běžné domácí práce nemá oporu ve spisech. Krajský soud dále pochybil, když neprovedl srovnávací posudek za situace, kdy se za méně než jeden a půl roku změnilo hodnocení stupně invalidity stěžovatele třikrát.

[5] Žalovaná se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila se závěry uvedenými v rozsudku krajského soudu. Zdravotní stav stěžovatele byl prokázán a dostatečně vyhodnocen posudky posudkové komise.

[6] Stěžovatel v replice k vyjádření žalované uvádí, že v dubnu 2022 mu byl ukončen ve zkušební době pracovní poměr kvůli špatnému zdravotnímu stavu. Dále opakuje námitky obsažené v kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že je přípustná a lze ji projednat. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publikovaném pod č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. Ve věci stěžovatele však tyto podmínky naplněny nejsou.

[8] Stran přesahu vlastních zájmů z pohledu výše uvedených kritérií stěžovatel v kasační stížnosti nic netvrdil, přičemž ani jedna z uplatněných kasačních námitek není důvodem, který by mohl založit přesah vlastních zájmů stěžovatele, tím méně přesah svým významem podstatný. Nejvyšší správní soud neshledal v napadeném rozsudku krajského soudu pochybení, natož pochybení zásadního rázu, která by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] K žalobním námitkám rozporujícím závěry posudkové komise, z nichž v rozhodnutí vycházela žalovaná, Nejvyšší správní soud uvádí, že žalovaná ani následně soudy z logiky věci nemají pravomoc posuzovat odborné závěry v posudku, ale zkoumají pouze jeho kvalitu – podrobují jej testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti; přitom zohledňují také jeho objektivitu (např. rozsudky ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012-24, ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20 a ze dne

pokračování

22. 10. 2021, č. j. 5 Ads 112/2019-39). Pokud by na jeho základě vyvstaly nesrovnalosti, či by posudek byl nesrozumitelný nebo nedostatečně odůvodněný, může soud vyžádat další (revizní) posudek; v opačném případě se pro účely řízení považuje posudek za závazný.

[10] Nejvyšší správní soud neshledal ve vyhodnocení shromážděných důkazů krajským soudem žádné pochybení. Krajský soud správně vycházel ze závěrů posudkové komise a její posudky vyhodnotil jako úplné a přesvědčivé. Krajský soud dostatečně odůvodnil, proč neprovedl důkazní prostředky navrhované stěžovatelem. Navržený výslech pečovatelky stěžovatele nemohl ovlivnit odborné závěry posudkové komise o stupni invalidity. Když krajský soud neshledal v posudcích nesrovnalosti, nedospěl k závěru, že jsou nesrozumitelné nebo nedostatečně odůvodněné, nemusel si vyžádat srovnávací či revizní posudek. Stejně tak mají jeho závěry oporu ve spisech.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[11] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Kasační stížnost proto podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, publikované pod č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je namíste rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 2 s. ř. s.

[13] Stěžovateli byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2022, č. j. 2 Ads 338/2021-20, ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Tereza Ječná. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí v takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce stát. Podle § 9 odst. 2 a § 7 bodu 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náleží ustanovené zástupkyni odměna za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (písemné podání ve věci samé, zde konkrétně doplnění kasační stížnosti) ve výši 1000 Kč a podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč, tedy celkem 1300 Kč. Protože je zástupkyně plátkyní DPH, odměna se podle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 21 % z částky 1300 Kč, tj. 273 Kč. Ustanovené zástupkyni tak náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 1573 Kč.

[14] Nejvyšší správní soud ustanovené zástupkyni nepřiznal odměnu za úkon spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, neboť ten je spojen s doložením první porady s klientem, případně s nahlédnutím do spisu [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu; srov. setrvalou judikaturu správních soudů, např. usnesení NSS ze 4. 12. 2007, č. j. 9 Azs 145/2007-53, a z 23. 7. 2008, č. j. 2 Azs 50/2008-64, nebo rozsudky NSS z 25. 5. 2017,

č. j. 8 Azs 124/2015-37, bod 24, a z 18. 6. 2020, č. j. 7 Azs 101/2020-42, bod 24]. Ustanovená zástupkyně poradu s klientem ani netvrdila, natož aby předložila soudu potvrzení, které by její konání dokládalo. Stejně tak nenahlížela do spisu. Nejvyšší správní soud ustanovené zástupkyni nepřiznal ani odměnu za úkon právní služby spočívající v dalším písemném podání, konkrétně za repliku k vyjádření žalované. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se nejednalo o účelně vynaložený náklad. Replika odkazuje na ukončení pracovního poměru v roce 2022, tedy skutečnost, která vzhledem k § 75 s. ř. s. očividně není pro posuzování věci rozhodná. Dále pouze opakuje námitky, které už zazněly v kasační stížnosti, aniž by věcně reagovala na vyjádření žalované.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2022

Mgr. Eva

předsedkyně senátu

Š
o
n
k
o
v
á